

1772-2022
MAKÓ-
BELVÁROS

PALÁST

„Az Egyház testvérek családja, akiknek ugyanaz az Atyjuk, aki nekünk adta testvérként Jézust.”

(Ferenc pápa)

A Pásztor és a nyáj

A húsvéti időszak évről évre elénk állítja a jó pásztor képét. 250 éves templomunk kapcsán ezen a Húsvéton különösen is gondolhatunk azokra a lelki-pásztorokra – köztük a nemrégiben elhunyt Katona Pál atyára -, akik e templom körül odaadóan végezték Krisztus pásztori küldetését.

Jézusnak mint Jó Pásztornak kettős feladata van: minden egyes juh-ról gondoskodik és összegyűjti őket. Külön-külön mindegyiknek az élet teljességét nyújtja, senkit sem hanyagol el, még azokat sem, akik eltévednek. Nem bünteti őket, inkább mindent megtesz, hogy megtalálja és egybe gyűjtse őket. Ennek érdekében tanítását a kölcsönös szeretetben foglalja össze. Még a kereszten is, amikor látszólag már semmit sem tud tenni, a juhok összegyűjtését folytatja: nem hajlandó ellenségként tekinteni az őt kízókra. A megosztottsággal szembesülve Krisztus nem menekült el; a

legerősebb feszültségek közepette is jelen maradt. „Az ellenségeskedést megölte” – mondja Szent Pál (Ef 2,16). Nem erőszakkal, hanem szeretettel és megbocsátással mindazok felé, akik elbántak vele. Majd pedig föltámadván a halálból megmutatja, hogy számára nincsenek korlátok: mint az a pásztor, aki elveszett juhait keresi, minden ember felé lép, függetlenül attól, hogy kik és hogyan szakadtak el Istentől.

Krisztus képmásaiként mindannyian arra kaptunk meghívást, hogy közösséget alkossunk és nemet mondjunk arra, ami megoszt. E templom, mely 250 éve összegyűjti a katolikus keresztényeket Makó városában, e célból épült. Igent mondani a Krisztussal és az egymással megélt közösségre. A megosztottság elkerülése vagy gyógyítása érdekében vállalt kockázat a Jó Pásztor küldetésében való részvétellel bontakozik saját lehetőségeink szerint.

Zoltán atya

Mind a szentmise ünneplése közben, mind a szentmisén kívüli szentségimádásban ébren kell tartani Krisztus valóságos jelenlétének tudatát. Ez mutatkozik meg a beszéd hangnemében és hangerejében, a mozdulatokban és mozgásokban, és az egész magatartásban. Hosszasan időzzünk leborulva az Eucharishtiában jelenlévő Jézus előtt. A szentségimádásban mélyítsük el személyes és közösségi szemlélődésünket, élve az imádságnak azokkal a segítségeivel, melyeket Isten Igéje és sok régi és új misztikus szent tapasztalata nyújt. Maga a rózsafüzér is, ha mélyen biblikusán és krisztusközpontúan értjük, nagyon alkalmas út lehet a Mária iskolájában és társaságában végzett eucharisztikus szemlélődéshez. A tabernákulumban jelenlévő Jézus egyre több olyan szerelmes lélek számára legyen vonzó pólus, akik képesek arra, hogy hosszasan időzzenek nála, hallgassák a szavát és érezzék szívének dobbanásait: „ízleljétek és lássátok, hogy milyen édes az úr!” (Zsolt 33,9.)

(Szent II. János Pál pápa: Mane nobiscum Domine apostoli levél 18.)

"Isten temploma szent, s ti vagytok az." (1Kor 3,17)

1772-2022

250 éves a Szent István Király Plébániatemplom

Elhunyt Katona Pál atya

Katona Pál címzetes prépost, püspöki tanácsos, nyugalmazott plébános életének 85., papságának 60. évében, 2022. április 4-én szentségekkel megerősítve az örök hazába költözött.

Katona Pál 1937. június 26-án született a felvidéki Vízkeleten. Tizenkét éves volt, amikor családjának az úgynevezett csehszlovák-magyar lakosságcsere-egyezmény miatt hátra kellett hagynia házáat, földjét, és át kellett települnie Magyarországra. (1947-ben és 1948-ban mintegy 110 ezer felvidéki magyart kényszerítettek otthona elhagyására. Magyarországon a szlovákok szabadon dönthettek, mennek vagy maradnak. Közülük 73 ezren költöztek át Csehszlovákiába, Pitvaros lakosságának háromnegyede döntött így. Katonáékat – több felvi-

déki családdal együtt – épp Pitvaroson telepítették le.) Tanulmányait 1957 és 1962 között Szegeden folytatta; 1962. június 17-én szentelték pappá. Kápláni szolgálatot látott el 1962 és 1966 között Szatymazon. Gazdasági helynök volt 1966-tól 1979-ig a makói belvárosi templomban.

1980-ban püspöki tanácsosi címmel ismerték el szolgálatát. 1982-től 2004-ig Makó-Belvárosban plébános volt, valamint kisegített Makó-Újváros és Kiszombor lelkipásztori szolgálatában is.

1986-ban Szentlélek-ről nevezett szegedi címzetes prépost lett. 1999 és 2004 között esperesi feladatokat látott el. 2004 és 2014 között Földeák plébánosa lett, közben oldallagosan Maroslele és Óföldeák lelkipásztori szolgálatát is ellátta. 2016-ban vonult nyugállományba.

A makói Római Katolikus Temetőben nyugvó papjaink (4. rész)

Településünk és plébániánk életében mindig döntő szerepük volt a katolikus lelkipásztoroknak. A vallási- és közéletben aktívan tevékenykedtek, személyüket nagy tiszteltetés és megbecsülés övezte. Rájuk emlékezünk röviden.

A TEMETŐBEN NYUGVÓ PAPOK:
Szabó Ferenc (Makó, 1887–Makó, 1968)

Középiskoláit Makón, a teológiát Temesváron végezte. Itt szentelték 1911-ben pappá. Az első világháború idején harctéri szolgálatot teljesített. 1933. szeptember 1-én a Csanádi Püspöki Főhatóság a Makó-Újvárosi Külkáplánságot önállósította és

plébánia rangra emelte. Plébánosnak Szabó Ferenc addigi káplánt nevezte ki. Szabó Ferenc plébános sokat törődött híveivel: esketett, gyóntatott, temetett. Folyamatosan tartotta a kapcsolatot egyházi előljáróival, paptársaival. 1948 májusában híveivel kitörő lelkesedéssel fogadta a templomban Mindszenty József bíborost is. Halála után a makói katolikus temetőben, családi kriptában helyezték örök nyugalomra.

VIRÁGVASÁRNAP BELVÁROSON 2022.

A mai templom építése (2. rész)

Míg a templomhajó mívesen, kitűnő építőművészi érzékkel készült, addig a szentély kialakításában a tervező esztétikai tudása és érzéke egyáltalán nem érvényesül. A **művészileg megalkotott hajóhoz laikusán odabiggyesztett szentély csatlakozik.** Teljesen abszurd az alaprajzi arány: a templomhajó olyan hosszúságú, mint az apszissal ellátott szentély. Míg a hajó oldalfalainak tagoló elemei a barokk dinamizmusának nagyszerű megnyilatkozásai, addig a szentély jobb és baloldali ormótlan falfelületei a stílus gazdagságából és pompájából már mit sem hordoznak. A szentély rendkívüli méretű cseh boltozata, a szimplán alkalmazott hevederek szintén semmi harmóniát nem mutatnak a hajó boltozatának léptékével. Az ellentétes kiképzésre egyetlen magyarázat lehet: **a tervező az 1718-ban épült templom bővítésére kaphatott megbízást.** Erre enged következtetni egy 1775-ből fennmaradt jegyzőkönyv:

„Anno 1765 Gerlitze Jánosnak akkori bíróságában az régi Paróhiális ide való Templom felül kérdés tétetvén a végett: hogy építtessék é új Templom helyibe, avagy csak a régi renováltassék, és mellette egy új torony fölállíttassék? Akkor, a kik jelen voltak, midőn azon kérdés tétetett, egy sem találtatott

közzülük, a ki azt tanácsolta volna, hogy a régi Templom elrontassék, és a helyett új Templom építtessék, hanem minyájan egyenlő akarattal azt kívánták, hogy csak a régi Templom renováltassék, a fala föllebb emeltessék, és a végibe egy torony fölállíttassék.”

Minden bizonnyal az eredeti tanácsi határozatnak megfelelően készülhetett a kiviteli terv. Időközben viszont mégis sikerült meggyőzni a tanács konzervatív tagjait az új templom építéséről, ugyanis az előbb idézett bizonyosság tevő levélben a régi templom elbontásáról is történt említés: „Az régi templomnak falai elég erősek voltak, úgy hogy alig lehetett széjel szaggatni és dönteni.” **Templomunk mai szentélye minden bizonnyal tehát azonos méretű az 1718-ban épült temploméval.** Az előállott új helyzetben viszont - amikor **renoválás helyett teljesen új templom építése mellett döntöttek** - senkiben sem merült fel, hogy a meglévő tervet átdolgoztassák. Ma már csak találgatni lehet, ki győzhette meg a maradi táborban az új templom építésének szükségességéről. Az egyik bizonyára **Engl Antal püspök** lehetett, de Gerlitze János főbíró mint templomgazda elkötelezetten, fanatikus hittel és fáradtságot nem ismerve küzdött a templom fölépítésért.

(Tóth Ferenc nyomán)

"Isten temploma szent, s ti vagytok az." (1Kor 3,17)

Vízkeleti szentelt földdel együtt temették el Katona Pál atyát

Gyászolók és emlékező sokaságával telt meg nagyhétfő délelőtt a felszentelésének 250. évfordulóját ünneplő Szent István téri templom, ahol Katona Pál atyát ravatolták fel. A címzetes prépostot, püspöki tanácsost és plébánost paptársai, családtagjai, szerzetesnővérek, tisztelői és hívei búcsúztatták el.

A gyászmisét Kondé Lajos pasztorális püspöki helynök, a Szegedi Dóm plébánosa mutatta be, aki szentbeszédében az elhunyt életére, munkásságára emlékezett vissza. – *Pali atya 1937-ben született Felvidéken, Vízkeleten és gyermekként élte át a kitelepítés borzalmát más idősorok között. Jó képességeinek köszönhetően a piaristákhoz került, ahol lelki élete formálódott. Kiss Ferenc atya példája sokat adott számára, aki támogatta, oltalmazta és segítette hivatása kibontakoztatását és abban, hogy igazi, jó pap legyen – emelte ki a szónok, aki hangsúlyozta:*

Katona atya papként mindig arra törekedett, hogy maga köré gyűjtse az embereket. – Állandóan bátorítani és lelkesíteni akart másokat. A szatymazi tanyavilág kihívásai után következtek a makói, hosszú, örömteli és küzdelmes évek. Fontos volt számára, hogy mindenkit Jézushoz segítsen, támogatta az elesetteket és a betegeket. Emellett lényegesnek tartotta, hogy a városban a keresztény közélet is formálódjon. Tudta azt is, hogy a fiataloké a jövő. Ezért volt bátorsága elsőként iskolát indítani, mert jól tudta, a tudás és a hit összetartozik – avatott be a nagyprépost, aki Katona atya szavait idézve zárta gon-

dolatait: „Az az én hivatásom, hogy a Jézussal való találkozás lehetőségét mindenki számára megteremtsem. Azt szeretném, ha mindenki élne ezzel és így jobbá válna.”

A városban 38 esztendőn keresztül szolgáló esperes-plébános életművét Majorosné Rác Krisztina is méltatta. – *Minden időben hangsúlyozta az egyházi nevelés fontosságát. Élt azokkal a lehetőségekkel, amelyekkel újra tudta indítani a rendszerváltást követően az országban és vidéken elsőként a Szent István Egyházi Iskolát, a mai Szignumot – emelte ki az intézmény igazgatója, aki személyes emlékeket is felidézett: – „Isten munkatársai vagyunk” – mondta mindig. Ebben a mondatban benne volt az atya együttműködésre való nyitottsága és az a hit, amely minden korban innovációkat teremtett, kapcsolatokat épített és utat tört. Vele ismertük meg a szertartásokat, a templom és a plébánia tereit és élveztük az általa épített közösség biztonságát. Máig gyakran emlegetjük tanításait, történeteit – vallott a direktor.*

A gyászszertartáson részt vett Farkas Éva Erzsébet, Makó polgármestere és Vízkelet küldöttsége is. Utóbbiak a szülőfalu szentelt földjéből is hoztak az elhunyt koporsójára.

Életének 85., papságának 60. évében hosszan tartó betegséget követően, 2022. április 4-én tért meg Teremtőjéhez Katona Pál atya. A ravatala mellett felajánlott szentmisét követően a Kálvária utcai katolikus temetőben helyezték örök nyugalomra.

Szabó Anita

Április 4-én reggel érkezett a hír, hogy Katona Pál plébános úr hajnalban meghalt. Tudtuk, hogy beteg. Hosszú évek óta a templomba sem jött át, az Iskola utcai házat, ahol nyugdíjba vonulásától fogva élt, nem hagyta el, sőt már az udvarra is csak ritkán tudott kimenni, mégis váratlan és hihetetlen volt a hír, hogy immár ő is elment. Elment a sok makói testvérünk után, Margit néni, Kiss atya, Tacita néni, Alíz nővér, Irénke néni, Anci néni, Eszti néni, Pista bácsi, cserkészsülők, Laci, Miksi, Editke és a többiek után, akik egykor itt voltak naponta, hétről hétre velünk a templomunkban, akik hiányát oly fájdalmasan érezzük, és akik után üresek maradtak a helyek. Elment azok után, akik egykor elválaszthatatlan részei voltak életünk egy szakaszának. Fájdalmasan szól most érte reggel a harang.

Szolgálatát egy korszak a makói egyház életében.

Hogy az itt töltött évtizedei alatt mi minden történt, azt történészek írják majd meg. Visszagondolva számtalan dolog jut eszembe. Szép, eredményes dolgok, melyek Egyházunk javára voltak. A csúcs az 1980-90-es évek, a rendszerváltozás előtti és utáni időszak. Ekkor élte egyfajta virágkorát a plébánia. A város életében az egyházközség komoly és megkerülhetetlen tényező lett. Ezeket az esztendőket nyüzsgő élet, gyerekek, cserkészek, hittanosok, csoportok, a legkülönbözőbb közösségi események és rendezvények jellemezték. Kedves emlék számomra, hogy a plébánia előtti téren játszó gyerekek, akik általában sokan voltak, mintha csak haza mentek volna, úgy jártak be nyáron a plébániaudvarra inni és hűsölni. Mindig nyitva hagyta nekik a kaput, akkor jöttek, amikor akartak. Az elején nem egyszer ő maga is beállt focizni. Ez a közvetlenség egyik fő jellemzője volt ezeknek az évtizedeknek.

Szinte hihetetlen, amilyen kitartóan, rendíthetetlenül küzdött az egyházi iskoláért. Már a rendszerváltás előtt sokat beszélt róla. Mindenütt, minden szinten szóba hozta a dolgot. Ha azt akarjuk, hogy jobb jövőnk legyen, jobb embereket kell nevelnünk, ennek az egyik fő eszköze az egyházi iskola. Bátran és számtalanszor idézte az 1948-as Marosmenti Mária-napokon Mindszenty bíborosnak Makón elmondott beszédét. Cikkeket írt. Ellenfelei, az iskolát visszadni nem akarók annyiszor hallották, olvasták érvelését, hogy már tartottak tőle. Kitartásának köszönhetően általános lett a városban a vélekedés, hogy a plébánosnak igaza van. És lett egyházi iskola. Megnyerte az ügynek a Miasszonyunk Iskolanővéreket, az iskolába vidékről is sokan jöttek. És lett kollégium és gimnázium. Az iskola elindult vele, velünk, Alíz nővérral egy fölfelé ívelő úton.

Elkötelezett támogatója volt a gyerekeknek. Már a rendszerváltás előtt hétvégeként a plébánia több csoportban tanuló, játsszó, együtt lévő hittanosokkal telt meg. Támogatója volt a cserkészcsapat szervezésének, az ifjúsági hittannak, ministráns csoportnak. A cserkészcsapat számíthatott rá mindig és mindenütt. A cserkészletben a jó mellett elkötelezett ember nevelésének, a jó istenkapcsolat kialakításának eszközét látta. Minden új kezdeményezés mellé odaállt. Legjobban talán a zárandokutakat, kirándulásokat, táborokat szerette. A táborba, legyen az akármilyen távol, mindig utánunk jött. Részt vett az aznapi programokban, focizott, kirándult a gyerekekkel. Bekapcsolódott a tábori életbe. Este misézett. Különösen is kedvelte vidámsága és nevelő ereje miatt az esti tábor tüzket.

Letelepedett a gyerekek közé, játszott, énekelt, nevetett velük. Ott aludt, és másnap indult haza. Büszke volt a plébánia cserkészeire.

Példaadó volt, ahogy szerette övét. És itt most nem a makói hívekre gondolok, hanem a felvidéki szülőföldjének, ahonnan kitelepítették, magyar testvéreire. Hányszor idézte föl az emléküket, hányszor állította példaként elének az Egyházhoz való ragaszkodásukat! És innen tudhattuk meg azt is, hogy ő gyerekkorában hogy találkozott ott, az egyik búcsúban Krisztussal. Hogy vitte őt nagynénje egy koldushoz, hogy adtak együtt alamizsnát neki, és akkor mondta a nagynéni, „Na, látod, most találkoztunk Krisztussal.”

Néhány hónappal ezelőtt voltam nála Hüse atyával. Az udvarra nyíló szobájában fogadott bennünket, ahol napjai során a legtöbbet tartózkodott. A foteljében ült. Körülötte emlékei, előtte könyv, talán a breviárium. Örült nekünk, már érkezésünkkor köszöntte a látogatást. A beszélgetés során ugyan már nem jöttek vissza a régi dolgok teljesen élesen, volt, ami elhomályosult, de örömmel és teljes azonosulással idézett föl személyeket, történéseket, melyek őt Makóhoz kötötték. Kérdezni sem kellett. S közben kitért a hit dolgaira, különösen is az eljövendő örök életre. Készült rá. Tökéletesen mondta el az Egyház tanítását, követendő meggyőződéssel beszélt róla. Erősen hitte, hogy gyöngeségeinek értelme van, hogy odaát az örök életben majd mindenről kiderül, jó volt-e, hogy az örök életben jobb lesz, és remélte, oda kerül. Mi is ezt reméljük, és kérjük Istent, hogy vegye magához, kérjük, hogy az örök világosság fényeskedjék neki. Nyugodjon békében!

Orbán Imre

"Isten temploma szent, s ti vagytok az." (1Kor 3,17)

„...elég! elég volt!...”

Gondolatok Babits Mihály Húsvét előtt című verséről – ma Babits Mihály költeménye több mint száz évvel ezelőtt (1916) keletkezett, gondolatai mégis „véresen” aktuálisak. Mintegy száz éve világháború dúlta fel a békét, éppen úgy, ahogy mostanában szomszédságunkban. Ahogy írják, az eddigi „legdokumentáltabb” háborúról beszélhetünk, hiszen mindenki minden módon rögzíti az eseményeket. Sajnos, úgy tűnik, mégsem eléggé megható a valóság – sokan azt gondoltuk, eddigre már véget ér a „katonai művelet = vojennaja operácija” és megállapodásra jutnak a felek. Egyetlen ártatlan áldozat is sok, most pedig százakról és ezekről beszélnek – és még nem látjuk a végét. (Pláne nem beszélünk a háború természetrajzáról – a megkínzott emberekről...)

Ha jól figyelünk, ennek a versnek minden mozzanatában jelen van a zord igazság. Babits néha pontosan lefestve a helyzeteket, másutt szimbólumokkal (Malom), a körülményeket jellemzően naturalista módon jelzi.

Mennyi áldozat kell még, hogy vége legyen az örült roham(ok)nak? Gondoljunk csak az első világháborúra vagy a mostani, ukrajnai helyzetre... Nehezen tudom leválasztani a jelen helyzetről az akkorit.

Mi kell ahhoz, hogy végre valaki legyen olyan „bátor”, hogy kivívja a „varázsszót”: BÉKE?

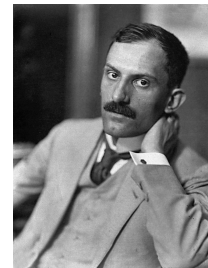
A költő számára magasztos „lélegzetadó, szent, embermegváltó, visszaadó, nemzetmegmentő, kapunyitó, szabadító drága szó” ez, amire ma is várunk. Egyelőre hiába. Naponta találkozunk utcáinkon is menekültekkel, akik átutaznak városunkon, nyugaton keresik a megélhetést. Közben pedig családok esnek szét, gyerekek válnak áldozatokká. És lelkiileg-emberileg mindenki vesztes.

Egyesek arról beszélnek, hogy Ferenc pápa látogatásra készül a háborús övezetben. Mások azt mondják, hogy az oroszok „győzelem napjára”, május 9-ére van időzítve a bejelentés...

Persze mindez csak találgatás. Most pedig itt állunk húsvét előtt egy lépéssel, és tehetetlenül figyeljük a híreket, azt, hogyan nő az áldozatok száma... „– mennyi a vér! –” „sodrában a szörnyű Malomnak”.

A tavasz az újjászületést hirdeti, most mégsem látjuk az Élet lehetőségeit. Hiába virágoznak a fák, dalolnak a madarak, nem érezzük azt a frissességet, azt a felhőtlen örömet, amit a korábbi években. Az elmúlt években nem tudtuk együtt ünnepelni a húsvétot. Jött a vírus és lazultak közösségi kapcsolataink. Most itt a háború és nem tudunk mit kezdeni érzéseinkkel: van bennünk segíteni akarás, részvétel, együttérzés, sőt, szorongás, de nincs erőnk és lehetőségünk arra, hogy megállítsuk ezt az örületet! Babitscsal együtt imára kulcsolt kézzel, szétszakadó ajakkal és kisebített szájjal tudom kiáltani, hogy ELÉG! „Legyen vége már!”

És szeretném hinni, hogy hamarosan itt lesz a megváltó BÉKE! Vágyom arra, hogy az Élet visszatérjen a normális kerékvágásba... De mi is a normális kerékvágás? Hiszen évek óta nem éltük meg... Lassan feledni kezdjük, milyen is az ÉLET. Gyerekeink a virtuális valóságot kergetik, egy részük nem tud / nem akar alkalmazkodni, és lépten-nyomon azt érezzük, hogy nem vagyunk biztonságban.

Egyetlen megoldás kínálkozik: a megbocsátás. Jézus példát adott ebből nekünk – kinek-kinek életre szóló mintát. A mennyországbe li Örök élet csak a szeretet és a megbocsátás útján érhető el. Minden más értéktelen. Vajon mikor jön el az idő, és meddig tart majd

a béke állapota? Nos ezeket hívják költői kérdéseknek...

„Testvérek, ha tul leszünk, sohse nézünk hátra!”

Egészen eddig nem láttunk a versben viszonyulást, kapcsolatokat – nem volt megszólítása. Krisztusban testvérek vagyunk, nem áldozataink felemlegetése lenne a cél, hanem egy közös akarat, ami megteremtí a békét és a cselekvés szándékát:

„ültessünk virágot,
szeressük és megértsük
az egész világot”.

Ezt kívánom mindannyiunknak, és reménykedem, hogy hátha a húsvéti ünnepen már egy szívvel és egy akarral tudjuk mondani:

„szóljanak a harangok,
szóljon alleluja!”

Mészáros Ildikó

Régóta terveztük, hogy rövid kérdés-felelet formájában bemutassuk **Katolikus Egyházunk társadalmi tanítását**. Forrásunknak a DOCAT- Mit kell tennünk? című kötetet használjuk.

Sorozatunk célja, hogy a Krisztushívők elé tárja a szeretetből táplálkozó és arra törekvő keresztény élet titkát; ismerjék meg Isten szeretetének tervét, és ezt követve tudjanak tájékozódni a mai világban. Nem a Tízparancsolatból, hanem Jézus szeretetre hívó tanításából és életpéldájából indul ki. Ahogy Ferenc pápa írja: „... egy használati utasítás, amely segít abban, hogy az Evangéliummal először önmagunkat, azután közvetlen környezetünket, végül pedig az egész világot megváltoztassuk. Az Evangélium erejével ugyanis valóban meg tudjuk változtatni a világot.”

2. A BÉKE KÉRDÉSE

Miért van szükség Istenre, ha békét akarunk?

A béke először Isten tulajdonsága, és csak azután feladat nekünk, embereknek. Aki Isten nélkül akar békét teremteni, megfeledeznek arról, hogy már nem a paradicsomban élünk, hanem bűnös emberek vagyunk. A mi békétlen állapotunk annak a jele, hogy Isten és az emberiség egysége megbomlott. Az emberi történelmet erőszak, megosztottság és vérontás jellemzi. Az ember vágyódik a béke után, amit bűnével elveszített, ezzel ugyanakkor Isten után is vágyódik.

A keresztényeknek miért kell terjeszteniük a békét?

Jézus Krisztus békét teremtett a menny és a föld között, és kitérte a kiengesztelődött, bensőséges örömmel teljes élet minden ajtaját. De az Ő békéje nem árad ki magától. Az embereknek megvan a szabadsága, hogy az Isten fölkínálta békét hittel elfogadják, vagy hitetlenül elutasítsa. Az embereknek tehát először hallaniuk kell arról, hogy a magánéletben, de ellenséges csoportok és nemzetek között is lehet-

szé a béke Istenben.

Csak a keresztények feladata a béke?

A béke olyan érték, amelyet minden ember ismer, és mindenki köteles megőrizni. A béke alól senkit se lehet fölmenteni. Emellett a béke olyan „kincs”, amely épp oly sérülékeny, mint amennyire értékes. A békét napról napra újra meg kell alapozni. A béke csak akkor marad fenn, ha a keresztények és a nem keresztények is elismerik, hogy a kiengesztelődött, igazságos, jóakarátú együttélésért mindannyian felelősek vagyunk.

Mi a béke?

Némelyek azt mondják, hogy béke akkor van, ha nincs háború, mások szerint a béke az ellenséges hatalmak közötti stabil egyensúly állapota. Ezek a meghatározások azonban nem kielégítőek. A béke: nyugalom és boldogság Isten jónak teremtett rendjében. Ez a béke a mi célunk. A béke útján járunk, ha igazságosságban és szeretetben dolgozunk az isteni rend világáért. Így ott állunk mindazok mellett, akik őszinte szívvel keresik az igazságot, igazságosan gondoskodnak embertársaik jólétéről, és őznetlen szeretettel fordulnak feléjük. Ugyanakkor Isten eredeti céljáért fáradozunk, ha támogatjuk és védelmezzük minden ember jogát.

Mit tesz az egyház a békéért?

Az egyház minden gyakorlati cselekvést megelőzően imádkozik a békéért. A keresztények meggyőződése ugyanis, hogy az imának van ereje megváltoztatni a világot. Az egyház diplomáciai úton is képviselteti magát, mindent megtesz, hogy békét teremtsen, és hozzájáruljon a béke biztosításához. Fellép az emberi jogokért (pl. a vallás-szabadságért és az élet védelméért), követeli a leszerelést. Sürgeti a gazdasági és szociális fejlődést, amely megalapozza a társadalmon belüli békés együttélést. Közvetítőket is küld a válságterületekre, ill. válsághelyzetben tanácsokat ad és közvetít.

"Isten temploma szent, s ti vagytok az." (1Kor 3,17)

MAKÓI PÁSZKA - GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA

A FELTÁMADÁS ÉS ÉN

Emberek ezrei ünnepelnek világszerte és megvallják, hogy Krisztus legyőzte a halált, Él! De legyünk őszinték! A legnehezebb éjszaka ez a keresztyén ember számára! Hinni és megélni, hogy Krisztus legyőzte a halált, vagyis az elhunyt gyermek, szülő, férj, jóbarát nem tűnik el a nemlétezésben, hanem egykor közösen ünnepelünk majd az öröklétben.

Könnyű Krisztus tanítását elfogadni a szeretetről, békéről, igazságosságról, de hihetetlenül nehéz megtenni a hit ugrását a függöny mögé, amelyet olyan szépen kifejez az ikonosztázióunk is, hinni feltámadásban, abban, hogy a halál halott...

Hihet-e egyáltalán egyedül, önmagától az ember a feltámadásban!? Nem! A hit mindig az Isten ajándéka azoknak, akik keresik őt! A hit nehéz dolog. Istennek kell megadnia. Igen, a hit ajándék.

A vallomás és a hit között óriási a különbség. Megvallhatom a hitigazságokat, de a hit nem emberi tevékenység, nem

emberi teljesítmény, hanem ajándék annak, aki úgy tárja ki a szívét, mint a koldus a tenyerét... A hit az Istenbe vetett bizalom megélése!

A magunk részéről mit tehetünk? Bízunk abban, hogy ez megtörténhet, keressük Őt szüntelenül! Legyünk nyitottak a változásra, a csodára! Krisztus be akar lépni az életünkbe! Talán még nincs benne hely Számára, talán még a magányunk, a csalódottságunk, a terveink, a félelmeink, az önpusztító szokásaink, a bizonytalanságunk nem ad helyet Neki! Krisztus meg tudja változtatni az életünket... és mi akarjuk ezt? Hiszek abban, hogy ez megtörténhet?

Ő nem a múltunkkal foglalkozik, nem kér számon, csak jelen akar lenni, hogy feltámasszon, egy örömteli új élettel megajándékozzon! Halott életünknek Ő az egyetlen reménye!

Biró István

HÚSVÉT ÉJFÉLKOR

„A hét első napján, napkeltekor a kenethozó asszonyok a sírhoz siettek...” – így tudósít az evangélium, és ezt énekeli meg a liturgikus énekeinkben is.

Hitelesebb lesz a húsvéti ünneplésünk, ha a vasárnap első perceire tesszük a feltámadási szertartás megünneplését.

Ahogy nulla órától új nap kezdődik, Krisztus feltámadásával új korszak kezdődik az emberiség életében. A sötétben világító húsvéti gyertyánk tényleg azt fejezi ki, hogy a bűn és a halál sötétségén győzött Krisztus.

Csatlakozunk a kenethozó asszonyokhoz, akiknél a korai kelés a készségesség kifejezése: mi is készségesen akarjuk Krisztust követni. Kell lennie a keresztyénységünkben valamiféle hősiességnek is: a mi keresztyénységünkben is legyen valami komoly áldozat.

S nem utolsó sorban látjuk, hogy Krisztus ezeket a korán elinduló, készséges, hősiessé asszonyokat tünteti ki azzal, hogy a világtörténelemben ők tudhatták meg a feltámadás legcsodálatosabb tényét.

AKI GYORSAN SEGÍT, KÉTSZER SEGÍT! GONDOLTUK-E?

Nem, nem gondoltuk, csak éreztük, ahogy szó szót követett, Emese jelzett, elindult a reggélés, szájról szájra kelt a hír, hogy most kéri a segítséget a határnál és Kárpátalján, most tudunk adni mi.

Nem, nem gondoltuk, hogy kicsi lesz a parókusi autó, hogy a kölcsön kisbuszba se fér, hogy Peti nagy autója fokhagyma helyett pelust, fogkrémet, papucsot, pólyát, kiscipőt, csizmácskát, zoknit, cumit, színezőt és ceruzát, konzerveket, rizst, kekszket, vizet, puha takarókat, sok szép, tiszta, hasznos ruhát szállít családok minden tagjának...

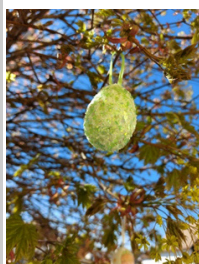
Nem, nem gondoltuk, hogy percenként csörren a telefon, csilingel a csengő, hogy ennyi embernek mondjuk: KÖSZÖNJÜK!!!

Nem, nem gondoltuk, hogy így érez most kicsi-nagy, idős-fiatal, gyermek-felnőtt...

Nem, nem gondoltuk, hogy 48 óra alatt megtelik adományainkkal egy ekkora autó és ezt egy héten belül együttműködve a József Attila Gimnáziummal meg is ismételiük, hogy friss kenyérillatba burkolva siessen oda, ahol most a szükség annyi mindent felülír...

De bízunk és éreztünk és hiszünk. István Atya, mond, kérlek újra: Az Úr gondoskodik!

Horváth-Kompár Bea

ÓVODÁS TOJÁSFA

Húsvét közeledtével a makói Szent Tamás Görög Katolikus óvodában tojásfát díszítettek a gyermekek. A tojásokat a szüleik segítségével, különféle technikával készítették a kispajtások. Reméljük ez most már hagyomány lesz az óvodában és kicsit hozzájárulhatunk a családok ünnepre hangozódásához.

Tutora-Hajdú Mónika

"Isten temploma szent, s ti vagtok az." (1Kor 3,17)

Ferenc pápa *Apai szívvel* kezdetű apostoli levele Szent Józsefről (4. rész)

2020. december 8-án, Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának főünnepén a Szentatya nemcsak különleges Szent József-évet hirdetett, hanem egy hosszabb lélegzetű levelet is közzétett, amelyben Szent József alakját állítja példaképül a mai hívők elé.

Az alábbiakban ennek az apostoli levélnek a teljes fordítását közöljük.

Ferenc pápa *Patris corde* kezdetű apostoli levele abból az alkalomból, hogy százötven éve nyilvánították Szent Józsefet az egyetemes Egyház védőszentjévé.

4. Elfogadó apa

József elfogadja Máriát anélkül, hogy előzetesen feltételeket szabna. Bízunk az angyal szavaiban. „Szívének nemessége a szeretet alá rendeli azt, amit a törvényből tanult; és ebben a mai világban, ahol nyilvánvaló a nőekkel szembeni pszichológiai, szóbeli és testi erőszak, József tiszteletudó, tapintatos férfialakként jelenik meg, aki bár nincs birtokában minden információnak, mégis Mária jó hírnevének, méltóságának és életének érdekében dönt. Bizonytalanságában, hogy mit lenne legjobb tennie, Isten megsegítette, megvilágosította helyzetértékelését.” [18.]

Életünkben gyakran történnek olyan események, amelyeknek nem értjük a jelentését. Első reakciónk gyakran a csalódás és a lázadás. József félreteszi okoskodását, hogy helyet adjon a történeteknek, és bármennyire is titokzatosnak tűnnek szemében, elfogadja őket, felelősséget vállal értük, és megbékél saját történetével. Ha nem békülünk meg élettörténetünkkel, akkor a következő lépést sem tudjuk megtenni, mert mindig várakozásaink és a belőlük fakadó csalódásaink túszai maradunk.

Az a lelki élet, amelyet József mutat nekünk, nem olyan út, amely *magyaráz*, hanem amely *elfogad*. Csak ebből az elfogadásból, ebből a megbékélésből kiindulva tudunk megsejteni egy nagyobb történetet, egy mélyebb értelmet. Mintha Jób lelkes szavai visszhangzanának, aki felesége unszolására, hogy lázadjon fel minden vele történt rossz dologért, így válaszol: „Ha elfogadjuk Istentől a jót, miért ne fogadhatnánk el a rosszat?” (Jób 2,10).

József nem egy passzívan beletörődő ember. Vezető szerepe bátor és erős. Az elfogadás az az út, amelyen keresztül a

Szentlélektől kapott erő ajándéka megnyilvánul életünkben. Csak az Úr adhat erőt ahhoz, hogy elfogadjuk az életet úgy, ahogy van, hogy teret adjunk a lét ellentmondásos, váratlan, kiábrándító oldalának is.

Jézus közénk jövele az Atya ajándéka, hogy mindenki megbékélhessen saját történetének hús-vér valóságával, még ha nem is érti teljesen.

Ahogy Isten Szent Józsefnek mondta: „József, Dávid fia, ne félj” (Mt 1,20), úgy tűnik, nekünk is megismétli: „Ne féljete!” Félre kell tenni a haragot és a csalódást, és minden világias lemondás nélkül, de reménytelen lelki erővel helyet kell adni annak, amit nem mi választottunk, s mégis létezik. Az élet ilyen módon történő elfogadása ennek a nem választottnak a rejtett értelméhez visz közelebb bennünket. Valamennyiünk élete csodálatosan újrakezdődhet, ha bátorságot merítünk ahhoz, hogy úgy éljük meg ezt, ahogy az evangélium mutatja nekünk. És nem számít, ha úgy tűnik, hogy már minden rossz

irányba fordult, és ha egyes dolgok már visszafordíthatatlanok. Isten tud virágokat növeszteni a kövek között. Még ha szívünk korhol is minket valamiért, Ő „nagyobb a szívünkénél, és mindent ismer” (1Jn 3,20).

Ismét csak visszatér a keresztény realizmus, mely nem utasít el semmit abból, ami létezik.

A valóság a maga titokzatos visszavonhatatlanságában és összetettségében a fényeivel

és árnyékaival megélt egzisztencia értelmének hordozója. Ez mondatja Pál apostollal: „Tudjuk, hogy minden javukra szolgál azoknak, akik szeretik Istent” (Róm 8,28). Szent Ágoston pedig hozzáteszi: „az is, amit rossznak mondunk (etiam illud quod malum dicitur)”. [19.] Ebben a teljes perspektívában a hit értelmet ad minden öröndetes vagy szomorú eseménynek.

Távol álljon tőlünk a gondolat, hogy hinni könnyű, vigasztaló megoldások megtalálását jelenti. A hit, melyet Krisztus tanított nekünk, inkább az, amit Szent Józsefnél látunk, aki nem keres kiskapukat, hanem „nyitott szemmel” szembenéz azzal, ami történik vele, és személyes felelősséget vállal érte.

József elfogadó magatartása arra hív bennünket, hogy kivétel nélkül mi is elfogadjuk a többiekét úgy, ahogy vannak, előnyben részesítve a gyengéket, mert Isten azokat választja, akik erőtlenekek (vö. 1Kor 1,27), ő „az árvák atyja és az özvegyek védelmezője” (Zsolt 68,6), és azt parancsolja, hogy szeressük az idegent. [20.] Úgy képezem, hogy Jézust József magatartása inspirálta a tékozló fiúról és az irgalmas apáról szóló példázatában (vö. Lk 15,11–32). (Folytatjuk!)

ben épült romantikus stílusban. A zsinagóga belsejében, a középpontban a kovácsoltvas ráccsal körülvett bima, vagyis a Tóra-olvasó asztal áll. Urbancsok Zsolt lehetővé tette a jelenlévők számára, hogy egy Tóráköpennyel lefedett tekercset is megcsodáljanak. Az épület jellegzetessége még a kétszintes női karzat, ahol az ismertetés után szét is nézhettünk. Ekkor nyílt lehetőség Urbancsok Zsolt felé az egyéni érdeklődésnek megfelelő kérdéseket is feltenni. Nyitottságot, mély műveltséget, alapos tudást érzékelhettünk az egész előadás és az azt követő beszélgetés során mind a főlevéltáros úr, mind Zoltán atya részéről elősegítve a jelenlévők szellemi gazdagodását. Zoltán atya ez alkalommal egy zsoltár elolvasásával épített hidat a keresztény és a zsidó kultúra közé, jelezve, hogy a különbségek ellenére egy Istent imádunk most, 2022-ben is „a kis Jeruzsálemben”, Makón.

Tímea és Tibor

Látogatás a makói ortodox zsinagógában

Pálfai Zoltán atya hívó szavára egy népes kis csapat gyűlt össze március 27-én, vasárnap a makói ortodox zsinagógánál. Urbancsok Zsolt, főlevéltáros segített bepillantást nyerni ebbe a számunkra titokzatos világba, amit a zsidó kultúra jelent.

Az egy órás előadás három témakört érintett részletesen: a zsidóság történetét Makón, a zsidó húsvét szokásait és az épület bemutatását. A tájékoztatóból kiderült, hogy a makói zsidó közösség gazdag múltra tekint vissza, hiszen az Alföld legősibbeként tarthatjuk azt számon. Az első zsidó családok már az 1740-es években ideköltöztek, s nemsokára a mai Deák és Eötvös utcákat teljesen be is népesítették. Az első zsinagógájuk 1791 körül épülhetett. A jelenlegi azonban későbbi, 1895-

"Isten temploma szent, s ti vagytok az." (1Kor 3,17)

Koncert Kárpátaljáért

Makón lépett fel a Magyar Rádió Gyermekkórusa 2022. március 18-án este izgatottan léptük át a Hagymaház küszöbét, hiszen még nem szerepelt városunkban a világhírű Magyar Rádió Gyermekkórusa. A Makó Város fejlődéséért Közalapítvány jóvoltából létrejött meghívást dr. Tiszlavicz László kuratóriumi elnök egy John Lennon idézettel ajánlotta a közönség figyelmébe:

"Isten azért teremtette a zenét, hogy szavak nélkül is tudjunk imádkozni."

A kórust 1954-ben alapította Botka Valéria és férje Csányi László. Több mint harminc éves működésük után 2019-ben Dinyés Soma vette át az irányítását. 2008-ban egy interjúban Botka Valéria ezt az útravalót adta a fiataloknak:

"Az a legfontosabb, hogy a hivatásuknak éljenek, és ne kényszerből válasszanak szakmát. Szeressék csinálni, amit csinálnak, és amikor éreznek magukban valamire elhívást, addig ne nyugodjanak, amíg azt el nem érik."

A makói fellépésen tavaszi csokrot kötöttek a különböző ze-

nei stílusokból. Először Bartók kórusművei csendültek fel, tisztelegve a nagy magyar zeneszerző előtt. Hallhattuk előadásukban Kodály: Salve Regina című művét is, melyet a gyerekek nagy átéléssel adtak elő. Szinte a fülünkbe énekeltek a hangokat a széksorok között. Sikert arattak gregorián énekükkel is. Repertoárjukban még felcsendültek reneszánsz és barokk kórusművek is. A kórus muzsikálása során érezhettük a zene iránti szeretet és alázat megnyilvánulását.

Műsorukat színesítette Schallinger-Foidl Artúr orgonajátéka. Egy ízben Csőke-Arany Zsuzsanna kísért zongorán a gyerekkart.

Az est során adományt gyűjtöttek a bajbajutott Kárpátalja megsegítéséért. Az önkéntes segítséget az önkormányzat juttatta el a határon túlra.

Hajdúné Siket Márta

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

VI. Máltai Teadélután

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportja nem csak kézzel fogható adományokkal, hanem szellemiekben és közösség építésben, valamint lelki-ekben is igyekszik segíteni az embereket.

A 2022-es évben, 2 éves covid-korszakot követően sikerült újra találkozni az emberekkel.

Rendkívüli időkből élve célunk a közös együttlét mellett, a segítségnyújtás is fontos szerepet kapott.

A makói és a határon túli fellépők szívesen fogadták a felkérést. Így együtt összefogva a Kárpát-medence déli része összefogott Kárpátaljáért. Az ott élő és az oda menekültek megsegítésére.

Régóta jó kapcsolatunk van a Szikszai György Református Iskolával és a hagyományok táncos őrzőivel, a Maros Táncegyüttessel. A mi kis szórvány programunk átnyúlik Romániába, Temes megyébe és Szerbiába, Bánátba-Bácskába is. Nagyszentmiklósról érkezett a Kékibolya néptánc együttes,

ahol ez a kis közösség azért él, hogy magyarságukat megismerjék, fenntartsák. A vajdasági Torniosban élő magyar közösség van. Pezsgő kultúrelvet megőrzésében nagy szerepük van. Az Ady Endre egyesület zenekara jött el újra hozzánk.

Virágvasárnap lévén fontosnak tartottuk, hogy a szikszais gyerekek révén egy kis vallási erősödést is kapjunk a Nagyböjti idő utolsó szakaszában. A többiek a megszokott színvonalas és kedves kultúrműsort adták elő az érdeklődők részére. A közel egy órás műsort követően szerény szeretetvendégséggel zártuk. A teadélután műsorvezetője Baráth Réka a makói tv munkatársa volt. A program védnökei dr. Jeney Gábor régióvezető és Farkas Éva Erzsébet polgármester voltak. Az estnek „belépő”-je is volt: tartós élelmiszer, tisztálkodási és egészségügyi eszközök.

A sok kis szeretettel leadott csomag mellé a nap végén egy 100.000 Forint értékű felajánlás is megérkezett, melyet a közeljövőben eljuttatunk Kárpátaljára.

Ezúton köszönjük mindenkinek, aki eljött és segített!

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

Búcsú Katona Pál atyától

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportja is búcsúzik Katona Pál esperes-plébános atyától, a helyi katolikus élet mozgatójától és csoportunk alapító tagjától-papjától. Neki köszönhető a kapcsolatfelvétel

Csilla von Boeselager bárónővel és Kozma Imre atyával, immár 31 éve.

Az ő munkájának révén kaptuk meg a várostól használatra és ő közreműködésével újult meg a Máltai Házunk a Liget utcában. A Máltai munkásságát mindig segítette és viszont.

E tevékenység mérföldköve az 1996-ban felállított Szent János téri Harangláb is, mely méltó emléket állított az elbontott Szt. János kápolnának és az 1100 évünknek kis Hazánkban. Isten nyugtassa őt! Szeretettel emlékezünk rá, reméljük örökségre meg lesz őrizve a jövőnek.

Görögkatolikus Liturgikus Rend

Nagycsütörtök

17.00h Szent Liturgia

18.00h Kínsvendési evangéliumok szertartása

Nagypéntek

18.00h Sírbatéti Nagyvecsernye

Nagyszombat

10.00h-tól a Szentsír látogatható

18.00h Nagyszombati Liturgia

23.55h Feltámadási szertartás

Húsvét vasárnap (ápr. 17.)

9.30h Énekek a Feltámadási szertartásból

10:00h Szent Liturgia, majd Pászkaszentelés

Húsvét hétfő

8:30h Szent Liturgia

Húsvét kedd

8:30h Szent Liturgia

"Isten temploma szent, s ti vagytok az." (1Kor 3,17)

KATONA PÁL ATYA SZOLGÁLATA MAKÓN

Makói rászorulókat ajándékoztak meg Húsvétra

Tartós élelmiszerek gyűjtésére tett felhívást a nagybójtai időszakban a Makó-belvárosi Szent István Király Plébánia. A hozzájárulók adománya helyi, nélkülözésben élő családokhoz és magányosan élő idősekhez jutott el.

A makói római katolikus egyházközség önkéntesei évek óta szerveznek jótékony-sági céllal gyűjtő akciókat. Az adventi időszakban az élelmiszer felajánlások mellett tűzifával is megajándékozták a rászorulókat. – *Ezúttal étolaj, száraz tészta és kristálycukor adományokat vártunk, emellett kaptunk konzerveket, édességet és lekvárokat is. Érezhető az emberek segítőkészsége és jó szándéka. Az egyházközség híveinek pénzádományából pedig mi is vásároltunk még élelmiszereket. Az így összegyűlt mennyiségből közel harminc családnak sikerül majd az ünnepét szebbé tennünk – tudtuk meg a szervező csoport egyik tagjától, Szabóki Melindától.* A nagybójt kezdetén meghirdetett gyűjtésbe sokan kapcsolódtak be, köztük a Signum iskola diákjai pedagógusai és ismeretlen adakozók is. – *Kicsit kevesebb mennyiség gyűlt össze, mint más években szokott. Ez főleg amiatt lehet, hogy*

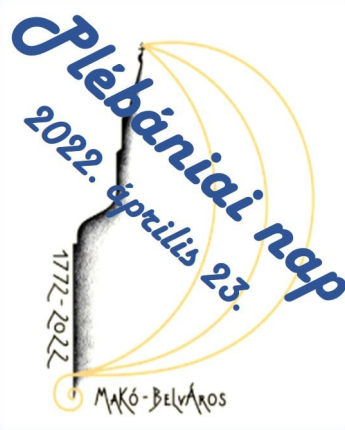
február vége óta, a háborús konfliktus miatt számos karitatív kezdeményezéshez lehetett már csatlakozni. Ezekben sokan, nagy aktivitással és empátiával vettek részt. Jó volt megtapasztalni az összefogás erejét és azt, hogy a segítségnyújtás ökumenikus formában, minden felekezet részvételével zajlott a városban – tájékoztattott Pálfai Zoltán atya. A plébános elmondta, az alkalomról az adományosztás során is megemlékeznek majd; templomi jubileumi imát tartalmazó képeslapot is csomagoltak a dobozokba.

Az összegyűlt tartós élelmiszereket szortírozás és kiszállítását családokhoz a napokban végezték az önkéntesek. – *Mindezt szeretettel várnak bennünket és örömmel fogadják a felajánlásokat. Az elmúlt években a járványhelyzet miatt kevesebb lehetőség volt a személyességre, de mindig a találkozásra helyezzük a hangsúlyt. Nem csupán ajándékot adunk, hanem időt is: beszélgetünk és együtt is imádkozunk, tehát a lényeg a személyességben rejlik – avatott be Szabóné Varga Rózsa, az egyházközségi képviselőtestületének tagja.*

Szabó Anita

Áldott Húsvéti Ünnepet kívánunk minden testvérünknek!

*"Az idő, amit a rózsádra vesztegetted,
az teszi olyan fontossá a rózsádat."
(Antoine de Saint-Exupéry)*

11.45-től gyülekező
12.00 ünnepélyes kezdés
13.00 ebéd
13.30 játékos ismerkedés állomásokon
15.20 toronylátogatás, méta, csocsó, elcsendesedés, szent tánc, kisfilm a templomfelújításról, szabadulószóba
16.30 uzsonna, énekpórá
18.00 hálaadó szentmise
19.00 örömmzenélés

**SZERETETTEL
HÍVUNK ÉS
VÁRUNK!**

Felelős kiadó:
Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztés és tördelés:
Szűcs Tamás
Fotó: Gilicze Tamás, Kómár Máttyás, Majoros Márton, Mészáros Ildikó, Szabó Anita
A szerkesztőség címe:
Szent István Király Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com
Tel.: 06-20/464-2637

"Isten temploma szent, s ti vagytok az." (1Kor 3,17)